

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdasági s társadalmi lap.

A SZABADELVOPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. n. Hettőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Előfizetési feltételek:
 helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve.

Égőz évre	10 frt
Félévre	5 frt
Három hónapra	3 frt 50 kr
Egy hónapra	1 frt

Előfizetheti helyben a kúndobváltásban **Kutasi Imre nyomdájában**, aztán Telegdi K. Lajos és Uj. Csakly Károly könyvkereskedéseiben, vidéken a postahivataloknál.

Hirdetési díj:
 öt házasos postai 5 krajczar. Nagyon terjedelmű s többször megismert hirdetéseknek legkevesebb 10 krajczar. Nyitási költségek minden sorra 30 kr. Készenléti díj a szerkesztésért. — A hirdetések a szerkesztésnapon és a kiadásnapján kerülnek a lapra. — A hirdetések a szerkesztésnapon és a kiadásnapján kerülnek a lapra. — A hirdetések a szerkesztésnapon és a kiadásnapján kerülnek a lapra.

Debreczen, február 5.

Nehéz dolog a világon mindenütt pénzügyminiszternek lenni. Sehol sem szeretnek az emberek adót fizetni, hanem azért megkivánják, hogy az állam mindenről gondoskodik s itt ép az a nevezetes arány fordul elő, hogy a kik legkevesebbel akarnak az állam kiadásainak fedezéséhez hozzájárulni, éppen azok támogatnak legnagyobb igényeket. Majd az igazságszolgáltatás hiányos, majd a közköztudás gyarló, kevés az iskola, majd meg a közutak rossz karban tartása miatt tör ki a panasza, másoknak az a bajuk, hogy a kormány nem gyámolítja kellően az ipart, nem tesz gyümölcsöző beruházásokat a kereskedelem, a földművelés előmozdítására.

Mindennap hallunk efféle panaszokat az ellenzék részéről. Nem mondjuk, hogy néha nincs igazuk. Nem állítjuk, hogy nálunk már minden oly virágzó állapotban van, hogy jobbat kívánni sem lehet. De szegény ember addig takarózik, a meddig a paplanja ér; szegény ország csak oly kiadásokat engedhet meg magának, melyek elkerülhetetlenek s olyan pénzügyminiszteri lángész még nem született, a ki a kiadásoknak más fedezeti módját tudná föltalálni, mint az állam polgárainak direkt vagy indirekt megadóztatását. Mert végre minden pénzügyi bevétel, jöjjön az hárvám, dohánymonopol vagy akármi címen, az állam polgárainak bizonyos mérvű megadóztatásából áll.

Már most ha jelenlegi kiadásainkat sem bírjuk teljesen fedezni, arra vagyunk kíváncsiak, miből jutna pénz az ellenzéknek a közköztudás hathatós emelésére s a többire, a mit pengtet és a minék megvalósítását ellenzék polgárait természetesen úgy képzeli, hogy a mellett az adó még leszállítatik, a dohánymonopol eltöröltetik, bélyeg s illetékekkel nem zaklatják azokat a feleket s a fogyasztási adó nem fogja tovább a szegény ember vállait terhelni?

Körülbelül ebből kellene állni a jövő pénzügyminiszter programjának. Oly program, mely csak a lipótmezei téblolydásban tolgatószót. Beszéljünk nyíltan, őszintén. Az ellenzék ép oly jól tudja, mint a most kormányon levő párt, hogy sem az adók le nem szállíthatók, sem a kiadások nem fokozhatók, sőt ellenkezőleg történni kell valami fontos, elhatározó lépésnek, hogy részint a kiadások még nagyobb mérvű leszállítása, részint a bevételek fokozása által helyreállítsák végre államháztartásunkban az egyensúlyt.

A Debreczeni Ellenőr tarczaja.

Bismarck és emberei.

Busch Mór író, ki mint az északnémet szövetségi iroda egyik hivatalnok a német francia hadjáratot Bismarck közvetlen köznevezetében éte át, a német cancelláriának akkori vendégeivel és diplomatáinak törzskarával asztal fölött folytatott társalgásait gondosan följegyezte és most nemrég új című kötet munkájában: „Bismarck és emberei a Franciaország elleni háború folyamata alatt” (Lipsében Grunowal) közzé is tette. Busch e munkájában a maga részéről csak az elkerülhetlen hozzáadásokra szorítkozott, úgy, hogy ezen napló szerzői a hősök teljes és hamisítatlan képét — hogy ne mondjuk — Bismarckot, a nagánembert — állítja szemünk elé, miáltal e mű majdan ezen államférfi történelmi arcképének megismeréséhez nem kis mértékben fog járulhatni.

Azon könnyű, tarczai-írászerű jelleg, mely Bismarck parlament beszédeit élénkíti teszi, ezen fészélytelen nyilatkozásokban még inkább előtérbe lép; — tarka-barka nyüzsgésnek azok között számtalan adomák, emlékek, diplomatái tanulmányokból, vadászterületek és más élmények mindannyian nyers dőltséggel előadva; továbbá bonmot-k, kiváló kortársokról mondott csipős vélemények, valódi german érzélgőség kevély ömlengései, melyekkel a junker-realisms csuodlatos elmentelt képez. E könyvben Bismarckot leghamisítatlanabb lényegében élvezhetjük.

Maga a magáról a cancellár edes keveset beszél, hanem annál többet másokról. Egy alkalommal Gramonttól volt szó. Bismarck csodálkozásnak adott kifejezést a fölött, hogy ez az erőteljes egészséges ember Poroszország elleni föllépése által vallott kudarc után, — hogy bambaságért nemzetét

A pénzügyi bizottság ellenzéki tagjainak is ez volt a nézete. A manna nem hull ma már az égből, a milliókat nem lehet egy lábdoobbanással elővárásolni a földből. Kétségtelen, hogy a kormánynak erőteljes nagy intézkedésekre kell elszánnia magát; de hasztalan volna a pénzügyminiszternek minden tervkészítése, ha a nemzet is nem szánná el magát, ha kell, áldozatokra.

De bármily javaslatokkal álljon elő majd annak idején Szapáry Gyula gróf, az első, a miről most halaszthatlan gondoskodni kell: az átvett nagy függő terhektől szabadulni, a lejárt adósságot konvertálni, az ország fizető képességét megmenteni. Aztán beszélhetünk a többiről.

— Az új büntető eljárás tervezete, mint az „Ellenőr” értesül, rövid idő alatt elkészül. Hogy eddig is késett, leginkább annak tulajdonítható, hogy az alapelvek megállapítása sok nehézségbe ütközött. Ha csak arról lett volna szó, hogy az új büntető eljárás a jelenlegi igazságügyi szervezetet fogadja el keret gyárt, e nehézségek nem támadnak s proceduránk már rég elkészült volna. Amde a kormánykörökben — igen helyesen — azon fellegzés jutott érvényre, hogy a modern igényeknek megfelelő büntető eljárás codifikálásak, mely méltó társa legyen büntető törvénykönyvünknek. Hogy azonban új büntető eljárás elkészülhessen, előbb tisztába kellett jönni a kir. táblák decentralizációjával. Ez (a decentralizatio) ma már bizonyos levén, az eljárás alapelvei is megállapíthatók lettek. Ez evel közül, mely-k az irányadó körök által elfogadott gyanánt tekinthetők, kiemeltük a legfontosabbakat. Az esküdtészek büntető ügyekben melloztetni fog. Minden büntető ügyben, kivéve a sajtóvétségeket rendes bíróság jár el és ítél. A szobrás és közvetlenül elve teljesen érvényesülni fognak, mi a táblák decentralizációját folytató lehetőség lesz. Az eljárás a vádrendszeren fog alapulni. A személy szabadság lehetőség teljes garantáltatik fog kapni, már a vizsgálói stadiumban is. A modern legislatúra szabadelvi intézkedései itt kiegészítést nyerne. Perorvoslat lesz a felebezés és semmisségi panasz. A felebezési fórumok lesznek a törvényszéki perekben a kir. táblák; a járásbírók illetékessége alá tartozó ügyekben a törvényszékek. A felebezett per szobrás és közvetlenül fog tárgyalatni.

— Az osztrák-magyar bank első közgyűlését tegnapelőtt febr. 3-án kellett volna megtartani; de nem lehetett. 135 bejelentett részvényes közül csak 87 jelent meg, pedig a határozatképességre 100 szavazat szükséges. A legközelebbi napokban újra összehívják a közgyűést.

— A függetlenségi párt kebelében egy tnyavaslatot dolgoztak ki az inkompatibilitási törvénynek oly értelemben való módosítására, hogy a képviselői napidij fölfoglalható legyen, és emelögva az inkompatibilitási törvény azon intézkedése is hatályát veszítse, mely szerint a képviselő, kinek napidija három hónapon át le van foglalva, a képviselőséggel

kiengesztelje, nem állott be valamelyik francia ezredbe katanának. „En részéről” — mondá Bismarck — „ez tettem és sohasem mutattam volna magam többé, ha az 1866-ik év csütörtököt mond.”

Bismarck személedői is szeret. Egy alkalommal az ökorinyelvek kerületk szövegére. „Midőn primanus valék, folyékonyan beszéltem s irtam latinul; ma ez nehezemre esnék, míg a görögöt végképen elfeledtem. De föl sem foghatom, miért sürgetik ezeket a holt nyelveket. Valoszinűleg azért, mert a tudósok annak, mit oly nagy farsággal sajtóítottak el, értéket csökkenteni nem akarják.” Busch ez alkalommal a „Disciplina mentis”-re emlékeztette őt. „Az igaz” — válaszolt Bismarck, csak hogy ez a „Disciplina mentis” az orosz nyelvvel vonatkozó még sokkal szebb. A görög nyelv helyett be kellene hozni az orosz. E nyelvben számos finomság található, melyekkel az igehajlítás hiányát pótolják. Előbb 28 egyetemes divott, most már csak kettő. Hát még a törzsek változása mily szép és mennyire alkalmas a Disciplina mentisre; némelyik szóból olykor alig marad meg egyetlen betűcske.”

A zsidók képezvén egyszer a beszéd tárgyát, Bismarck tudni szeretete volna, miért oly gyakori náluk a Meier név, hisz e szó Westfáliában annyit jelent, mint földbírtokos; pedig a zsidók azelőtt földet földesim birtak. Busch fölvilágosítá a herceget, hogy e név a heberből származik s eredetileg így hangzik: Meir, az az sugárzó, fénytel, fölvilágosított. „Hát az a másik gyakori szó Kohn szintén jelent-e valamit?” tudakolá Bismarck. Busch e kérdésre is megadta a magyarázatot, midőn megfejté, hogy a „Kohn” név tulajdonképen a heber „Kohen” szóból ered és papot jelent; s szóból lett aztán Kohn, Kuhn, Cahen, Kahn sőt Hahn is. — „Ugy van” folytatta aztán Bismarck — „én abban a véleményben vagyok, hogy a zsidó faj keresztesége által javítható, emelhető. Mindenesetre legjobb egy német nevelésű keresztény mént összeadni, zsidó kancaival. Hadd jöjjön a pénz ismét forgalomba

össze nem féro helyzetbe jut, tehát 48 óra alatt leköszönni tartozik.

— A pártokivüli képviselők klubjáról a „P. N.” ma azt uszágolja, hogy a klub elnöke b. Bánffy Albert, alelnöke gr Wenckheim Frigyes, jegyzője Zay, igazgató gazdája gr. Nemes Nándor.

— A reichsrath urakházában holnap kerül tárgyalás alá a berlini szerződés. Valószínű, hogy vita nélkül hozzá fognak járulni a képviselők határozatához s helyben bagyják a szerződést. Az urakházának többsége hajlandó lett volna ugyan a berlini szerződést egyszerűen csak tudomásul venni; de a kormány részéről azon utasítást kapta, hogy kerülje el a képv. házzal való összeütközést.

— Az új osztrák miniszterium hosszú vajadás után végre talán megalakul. Ó felsége Taaffe grófot bízta meg a kabinet alakításával. Ugy hiszik, hogy a jelenlegi kormány több tagja bent lesz az új miniszteriumban is. A legnagyobb nehézséget a belügyminiszteri tárcza betöltése okozza, a melyet, ha Stre Mayer elfogadni vonakodnék, ideiglenesen Taffe fog átvenni. Kereskedelmi miniszterre Schwegel udvari tanácsos van kiszemelve.

Oszágygyűlés.

A képviselőház tegnap ülésén tárgyalatott Simonyi Ernő határozati javaslata a pestis ügyében, melyről tegnap esti cikkekben már emlékeztünk. Simonyi Ernő hosszasan fejtegette indítványának indokait, egy pár vicezett észrevette meg arra a p. ü. miniszterre, a ki majd nem tud adót „csikarni” a néptől, ha az kibál.

Tiszta Kálmán biggadtan és meggyőzőleg felelt. Nem látja helyén a lapos vicezket, hanem a dolog érdeméhez sző.

Konstatálja ezután, hogy általa a multkor jelzett árucikk behozatalára nézve a titlalom közzétételét s ezáltal elrendeltetett az Oroszországból érkező áruk fertőletelítése és az utasok iránti orvos rendőri intézkedések tételnek. E rendőri az Oroszországból érkező utasoktól bizonyítványt követeltetik arról, hogy legutóbb husz nap óta egészséges helyen tartózkodtak és Oroszországnak a járvány által megfertőzött vidékein nem voltak. — Eddig a járvány szünetére egy orvos küldetett ki, de ha szakképített egyén ajánlatik, fog ki küldetni több is. A pénz ilyen ügyben nem képezhet akadályt. — A zárlat kérdésére nézve megjegyzi, hogy tekintélyes orvosok s természetvizsgálók ugyan leghatározottab óvintézkedéseknek tartják a zárvonal felállítását, de annak szükségét ma még a budapesti orvosi kör sem mondá ki, melynek küldöttségét csak a napokban halgatá ki. — Tagadja, hogy egészségügyi rendőri lépések ne tétettek volna eddig is a járványok alkalmával, így 1873-ban a kólera alkalmával s tavaly, midőn Szerbiában s Romániában a pestissel rokon köleges hagyomány uralkodott.

„Abban, t. ház, — folytatta a miniszter — hogy a teljes zárvonal felállítás a legsikeresőbb eszköz, nem kétkeljük senki. Fel kell a zárvonalat állítani eloszor ott, hol a pestis kitört, s ha ez nem bizonyul elégsé-

gesnek, azon kell lennünk, hogy felállítsák a zárvonal ne csak határunkon hanem már szomszédunkban is.

Epen ez az oka annak, miért fektet a kormány oly nagy súlyt arra, hogy a szomszéd államokkal egyértelműleg járjon el. En legálább azt hiszem, hogy abban, mit mint tény mondhatok, hogy a román kormány már Widindben a Muszkaországból jövő áruk behozatalát tiltotta s hogy a Pruthnál a zárvonal felállítását elrendelte, sokkal több megnyugtató van, mintha a miunk határan kellené már ma a zárvonalat felállítani.

De tegyük fel, hogy az követelnék, mit a képviselő ur követel, hogy most azonnal zárvonal állítatnék fel. Mi lenne ennek a következése? A többi európai államok, melyek Oroszországgal határosak, első sorban Németország, ezt ma még nem tartják szükségesnek. Mi tehát vagy hiába állítanók fel azon vonalat, ha felállítanók Galiciában, ott, hol közvetlenül érintkezik Galiczia Oroszországgal, de nem állítanók fel Németországgal szemben, mert hiszen Németországon keresztül szintén bejöhete a ragály; vagy felállítanók szintén Németországgal, Olaszországgal és a többi szomszédos államokkal is és akkor ezután bekövetkernék az a mitől a t. képviselő ur fel, de bekövetkernék magunk által provokálva: hogy t. i. ellenünk szigetelve az összes világ forgalmát, és úgy iparunk, kereskedésünk mint gazdaságunk a legnagyobb károsodásnak lenne kitéve.”

Kéri a házat, hogy Simonyi indítványa fölött most ne határozzon.

Simonyi Ernő a miniszterelnök megnyugtató szavai folytán, ebbe a maga részéről is beleegyezett.

Ezután Kemény Gábor kereskedelmi miniszter felel Boross Béni interpellációjára a Szerbiába való borbeviteli akadályai tárgyában. A kormánynak tudomása van arról, hogy a szerb kormány a határon a borokat vegyi elemzés alá rendelte vétetni s azon borokat, melyek mesterségeseknek bizonyulnak, kilitatni határozza. A kormány az ellen felzárkózik a felelet a külügyminiszter utján nem érkezett. A kormány el van határozva, hogyha a szerb kormány ebbeli intézkedését nem vonja vissza, visszatérő rendszabályokhoz fog nyulni.

Szapáry Gyula gr. pénzügyminiszter pedig Németh Albert interpellációjára felel a dohánygyártás emelése tárgyában. Kijelenti, hogy megrette a kelő intézkedéseket ez irányban is, különösen intézkedtek, hogy egyes bérők a dohány-engedélyekkel ne üzérkedhessenek s az engedélyek kiadásánál különös figyelmet fog a kisebb természetűre fordítani. A dohánykereskedés tekintetében intézkedés történt, hogy a nyers dohánynak külföldre való eladása minél nagyobb mérvben legyen eszközölhető, a mennyiben a kormány a magyar dohány versenyképessége érdekében hajlandó a dohányárakat e célra leszállítani.

A ház mindkét választ tudomásul vette.

A pestis.

A m. kir. belügyminiszterium által kirendelt állandó bizottság, mely a pestis megakadályozása érdekében teendő intézkedésekre nézve a tárgyalásokat folytonosan fogja eszközölni, gr. Zichy Ferraris Viktor mint kivetett elnök elnöklete alatt megtartotta alakuló gyűlést.

Juk eléggé. Mi volt Spanyolország, míg ereiben góth vér perzsgott? Es Oroszország, míg északi táján a germán elem játszott szerepet? Milyet az khal, megszűnt ott minden, a mi derék. Epen így a dolog Oroszországgal; ha ott a nemzeti elem győzni fog a bevándorlott németégen, államot fontantani képesek nem lesznek. Persze, hogy egymástól elszigetelten a német néptörzsek nem érnek semmit. Ezek is szerte húzódnak, de ha egyesítetnek, el lenál hatatlanokká válnak. Azért legjobb kormányforma a jó indulatlag, igazságosan kezelt absolutismus! Azonban az e fajta absolutisták kezdenek kibálni! A mi nagy kár!

Az asztal fölötti társalgásnak egy jó részét teszi azon adomák és élmények ebesztése is, melyekkel Bismarck vendégei mulattatja.

A többi között egy alkalommal beszélte, hogy a zött ttingendia korbán csak 3 félev folyamán össze-en 28-szor verekedett és mindig sértetlen maradt, csak egyszer szökött arcába ellenfélnek, a hannoverai Biedenweg-népenge, mert rosszul volt fölcavarva.

1842-ben — beszél Bismarck — Franciaországban a kórszáka áll divatozott. Ez időtől en is ott járván, szintén parasztjaim azt a birt terjesztették csupa jó indulatból fölölem, hogy én valamelyik királyi aután is gombáskodván, miután már meztörtette magát velem és társammal — tíz évre bebörtönöztettem és szakámat nem volt szabad laborovalnom, csak egyszer egy évben vette azt le államról Syrester estéjén — a bakó.”

Busch valamikor a szövetségáncsi ülésekkor korabeli szövetségi történelmet is eszébe juttatá a hgnek. Bismarck elemében lévén, megemlíté, hogy a gyűlések alatt legelőször Ausztria szivarozott. Rochow, ki Poroszországot képviselte, szintén szeretett volna füstölni, de nem mert. Ekkor Bismarck arra vetemedett, hogy ő is szivart vett elő s tüzet kért az elnöklő nagyhatalomtól, a min az ugyan fölötté megdöbbsent — de végre is adott tüzet.

A bizottság tagjai: A közegészségügyi tanács részéről dr. Rupp elnök, dr. Korányi Frigyes és dr. Fodor József; a pénzügyminiszterium részéről B. Salmen osztálytanácsos; a m. kir. honvédelmi miniszterium részéről Szvetics órágy; a kereskedelmi miniszterium részéről Liptay István, Heim osztálytanácsos; a vasuti és gőzhajózási felügyelőség részéről Horch felügyelő; a belügyminiszterium részéről Balajthy Imre min. tanácsos, Jekelfalussy Lajos min. tanácsos, dr. Grósz Lajos osztálytanácsos és Barkassy min. tollívó. Az orvosi egy let részéről a kiküldött tag nem jelöltetett ki.

Elnök a gyűlés megnyitása után felhivta Balajthy min. tanácsos, hogy a pestis megakadályozása érdekében tett eddigi intézkedéseit részletesen terjeszse elő.

Ez megtörténvén, szót emelt dr. Korányi Frigyes, köszönetet szavazva a gyors és czélzerű intézkedéseikért, melyeket a közegészségügyi érdekekben a miniszterelnök tett.

A bizottság benyugodott abba, hogy az érdemleges részletes tárgyalások akkor kezdesse meg, ha az eddigi intézkedések a bizottsági tagokkal írásban is közöltetni fognak.

A kereskedelmi miniszterium képviselője Heim kijelenti, hogy f. é. jan. 31-ől fogma napig a veszélyes vidékről egy level sem érkezett.

A budapesti orvosi kör a kormányhoz feirratot intézett, melynek főbb pontjai a következők:

Az orvosi kör a fősulyt nem a kór gyógy-módjára fekteti — minthogy ilyeneket a ma elő orvosi rend hazakbba gyakorlatból nem ismer, — hanem az óvó eszközök felkeresésére és kitalálására. Szükségesnek látja továbbá még 3-4 tapasztalt magyar orvosotudat a helyszínen küldeni. A pestis megakadályozása egyedül a legszigorúbb kordon által eszközölhető. Addig azonban, míg ez megtörténhetik, az Oroszországból jövő tárgyakra nézve szigorú desinfectio hagyassék meg. Az Asztrakánból jövő személy-, áru- és level forgalom egyelőre tilassék be. Czélzerű volna a vész elfolytatása és tovarterjedésének megállítására egy n e m z e t k ö z i b i z o t t s á g l e t e s i t e s e g y orvosokból álló a h o c b i z o t t s á g f e l l i t a t á s a. Végre kéri a kormányt, hogy a szentesített közegészségügyi törvény eddig végre nem hajtott intézkedéseit egész érellyességgel életbe léptetni méltóztatssék.

Dr. Patrúbanyi Gergely főorvos a fővárosi tanácsnak javaslatot terjesztett elő, melyben különösen a nyilvános helyek tisztántartását s fertőletelítést, az élelmi szerekre való szigorú felügyeletet s a fertőletelítő szereknek (karbolsav, méz és vasgálic) mielőbbi beszerzését sürgeti.

A hivatalos lap közli a pénzügyminiszter korrendelét a pestis tárgyában, melyben elrendeltetik minden fehér- és agyműállati bőr s ehhez hasonló cikkek Oroszországból behozatala. A titlalom az utasok csak használati ruháira nem terjed ki. Ezek csak fertőletelítendő, valamint a gyapru is (kivéve az u. n. czikgyaprut, mely nem szállítható)

Oroszországból Románián át csak azon utasok bocsátatnak, kik 20 nappal azelőtt járványos vidéken nem tartózkodtak.

A többi hatalom képviselői csak azután mertek a gyűlések alatt dohányni, miután államak fölött erre engedélyt nyertek. De aztán a szivarozás mintegy a tekintély fontantársához tartozott s azért a württembergi és darmstadti követek — kik nem voltak dohányszők — fanyag képvel ugyan, de végre is kénytelen-ségből el-elisvogatnak egy-egy szivart — félig.

M e t t e r n i c h b g. kegyét az által tudta meggyerni, hogy mindig társalmen végig hallgatta a beszédet egész urat.

„Königgrätz után” — adá elő Bismarck egy más alkalommal, — „késő este Horzitzba értünk. Itt azt mondák, kiki szálasolta el magát, az hogy tudta. En is neki indultam a városnak, — de a kapuk mindenütt zárva voltak, mert a lakosság félt és bezárkózott. Szekercesek kéznél nem voltak, tehát a kapukat be nem törhettek — Magam azonban mégis találtam egy nyit ajtóra; haladtam befele, azonban nem sokáig, mert a sötétben egy szerrre csak egy gödörbe buktam s tüntem el. Mint meggyőződtem, a gödörben lótrágya volt. Már arról gondolkodtam, hogy a gödörben hálók meg, — de úgy tapasztaltam, hogy abban egyeb ross illatú anyag is van, melylyel ha a gödör egészen tele lett volna, önk általán látták volna többen minisztereket. Így azonban ki-másztam az emésztőgödörből s kiballagtam az utcára. A vásártérben aztán árkokad alatt láttam magannak nyughelyet, kocsipárnákat raktam magam alá s leheveredtem. — A mint azonban kezemet kinyújtam, valami nedveset éreztem s midőn azt a nedves dolgot közelebből megvizsálgaltam, úgy találtam, hogy az egy arra járt telhűnek elhullított holujja. Nem-sokára a mecklenburgi hg. zavarlatot föl álmodtam, inyenven, hogy neki számomra is van ágya. Csakugyan igaz volt, csak hogy ez az ágy egy — gyermekágy volt. E jelentéktelen körülmény azonban nem hozott zavarába, mert lecsügő lábaim alá székelt helyezvén — szerencsésen el-szuanyadtam.

